

Kmetský soud však rozhodl a podle zákona (§ 270 čís. 5 tr. ř.) odůvodnil, že se obžalovanému důkaz pravdy zdařil. Řešení otázky, zda se obžalovanému zdařil či nezdařil důkaz pravdy, přesněji řečeno, zda bylo nebo nebylo dokázáno, že obvinění jest pravdivé, přísluší rovněž podle § 258 tr. ř. soudu nalézacímu a jeho zjištění o tom jest zjištěním skutkovým, které vzhledem k ustanovení § 288 čís. 3 tr. ř. nelze napadati s hlediska hmotněprávního důvodu zmatečnosti podle § 281 čís. 9 b) tr. ř. pouhým opačným tvrzením, jak to činí zmateční stížnost, která po této stránce není provedena po zákonu. Stížnost musila by podle § 288 čís. 3 tr. ř. za základ svých úvah položit všechny ty a jenom ty skutečnosti v jejich celku, které soud první stolice zjistil v rozsudku. Stížnost však se těchto zjištěných skutečností nedrží, a pouští se do úvah a do vysvětlivek, uchylujících se značně od onoho věcného základu. Tím není provedena po zákonu.

Čís. 3568.

Dobrodiní § 152 tr. ř. přísluší jen osobám v tomto ustanovení zákona uvedeným a vztahuje se jen k výsledku těchto osob jako svědků před soudem.

Předpis § 152 tr. ř. nebrání tomu, by soud neprováděl o mimo-soudních projevech osob, zřeknuvších se svědectví, jiné důkazy, zejména důkazy svědky a by pak nepřihlížel i k výsledkům těchto důkazů.

Oznámení sepsané četnictvem o výsledcích šetření jím konaného není spisem o vyhledávacích nebo vyšetřovacích úkonech podle § 344 čís. 3 tr. ř.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, Zm I 364/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavíhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze jako soudu porotního ze dne 15. dubna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zabití podle § 140 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti podle § 344, čís. 3, 4, 5, 6 a 10 b) tr. ř., leč neprávem. V obžalovacím spise bylo mimo jiné navrženo, by k hlavnímu přelíčení byl předvolán za svědka četnický strážmistr Jaroslav Š. a by při hlavním přelíčení bylo přečteno oznámení četnické stanice ve V. ze dne 31. ledna 1929. Podle záznamu protokolu o hlavním přelíčení ohradil se obhájce obžalovaného při hlavním přelíčení před výsledkem svědka Jaroslava Š-y proti slyšení tohoto svědka o tom, co mu k věci sdělili manželé František a Anna M-ovi (zeť a dcera obžalovaného), — kteří použili jako svědci v souzené trestní věci právního dobrodiní podle § 152, čís. 1 tr. ř., — tvrdě, že by výsledkem svědka Š-y o tom, co mu manželé František a Anna M-ovi ve věci sdělili, bylo ono dobrodiní zmařeno. Mimo to ohradil

se obhájce obžalovaného při této příležitosti z téhož důvodu také proti přečtení četnického oznámení, pokud obsahuje vylíčení údajů učiněných Františkem a Annou M-ovými před strážmistrem Š-ou. Sborový soud porotní zamítl však návrh na upuštění od výslechu svědka Š-y o oněch okolnostech a na upuštění od přečtení oné části řečeného četnického oznámení v prohlášení obhájcově obsažený, s odůvodněním, že právní dobrodiní § 152 tr. ř. přísluší jen osobám v tomto ustanovení zákona uvedeným a vztahuje se jen k výslechu těchto osob jako svědků před soudem, a že předpis § 152 tr. ř. nebrání tomu, by soud neprováděl o mimosoudních projevech osob, jež se zřekly podle § 152, čís. 1 tr. ř. svědectví, jinaké důkazy, zejména důkazy svědky, a nepřihlížel pak i k výsledkům těchto důkazů. Shledává-li zmateční stížnost — jež tvrdí, že strážmistr Š. neměl Františka a Annu M-ovi vůbec ve věci vyslýchat, protože věděl, že František M. jest zetěm a Anna M-ová dcerou obžalovaného, a protože manželé M-ovi se zdráhali vypovídati, a že neměl jim tvrditi, že musí vypovídati, — zmatek podle § 344, čís. 3 tr. ř. v tom, že četnické oznámení bylo v naznačené části za tohoto stavu věci přes ohrazení obhájcovo při hlavním přelíčení přečteno, přehlíží, že tento zmatek nepřichází v úvahu již proto, že oznámení sepsané četnictvem o výsledcích šetření není spisem o vyhledávacích nebo vyšetřovacích úkonech po rozumu § 344, čís. 3 tr. ř., o úkonech spadajících do oboru působnosti vyšetřujícího soudce, jež toto ustanovení zákona má jediné na mysli. Má-li však stížnost za to, že sborový soud porotní zatížil rozsudek zmatkem podle § 344 čís. 4 tr. ř., dav při hlavním přelíčení přečísti četnické oznámení též v oné části, jež obsahuje údaje o obsahu výpovědi manželů Františka a Anny M-ových, a vyslechnuv při hlavním přelíčení svědka Š-u též o tom, co mu řečení manželé ve věci sdělili, nelze jí rovněž přiznati oprávnění; neboť o porušení předpisu § 152 tr. ř., jež stížnost v tomto postupu sborového soudu porotního shledává, tu nešlo. V tomto směru stačí dodati ke svrchu uvedenému ustanovení § 152 tr. ř. plně odpovídajícímu odůvodnění usnesení sborového soudu porotního, že § 152 tr. ř., jehož porušení nebo zanedbání při hlavním přelíčení může tvořiti zmatek podle § 344 čís. 4 tr. ř., ohrožuje neplatností jen soudní výpověď svědka, jemuž příslušelo dobrodiní § 152 tr. ř. a jenž vypovídal, aniž se zřekl výslovně práva vzdáti se svědectví, a že v souzeném případě tento předpoklad zmatečnosti podle § 152 tr. ř. pokud se týče podle § 344, čís. 4 tr. ř. není dán.

Čís. 3569.

Obžalovanému, jehož zmateční stížnost obsahuje tvrzení nepravdivá a přímo vymyšlená, jest uložiti podle § 9 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 pokutu pro svévoli.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, Zm II 344/28.)

Ne j v y š š í s o u d jako soud zrušovací usnesl se v trestní věci proti Janu K-ovi pro přečin úpadku z nedbalosti podle § 486 čís. 2 tr. zák.,